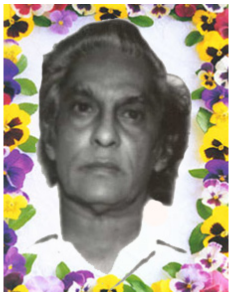

చీకటికి వెయ్యికళ్ళు

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

"ఎవరు చేశారీ హత్య? హంతకుణ్ణి పట్టుకోవాలి. నిజం తెలుసుకోవాలి" అని మంగళ యుగంధర్ని వేడుకుంది.

"శవం ప్రక్కన పడున్న పిస్తోలు మీద వేలిముద్రలున్నాయి. హంతకుడు దొరికాడు అరెస్టు చేస్తున్నాను" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు.

"నీకేమీ భయంలేదు. నిన్ను విడిపించే బాధ్యత నాది" ధైర్యం చెప్పాడు లాయర్ వజ్రాలరావు.

మంగళ మర్యాదస్తురాలు. అతడు.. బికారి.. సన్యాసి.. నిందితుడు జైలుకి వెళ్ళి వచ్చిన మాజీ నేరస్థుడు. ఈ ముగ్గురికీ సంబంధం ఏమిటి?

లాయర్ వజ్రాలరావు జిత్తులమారి, మేధావి, దొంగలకూ నేరస్థులకూ సన్నిహితుడు.

డిటెక్టివ్ యుగంధర్ మొదటిసారి కోర్టులో వాదిస్తాడు. అద్భుతమైన పరిశోధన, సాక్షుల పరీక్ష, క్రాసు పరీక్ష.

(గత సంచిక తరువాయి)

10

"చదువుకున్నవారు, లోకానుభవం కలవారు మీరెందుకు ఇంత అవకతవకగా ప్రవర్తించారో నాకు అర్థం కాకుండా ఉంది" అని యుగంధర్ తన కెదురుగా కూర్చున్న నరసింహమూర్తిని విసుగ్గా చూశాడు.

నరసింహమూర్తి మంగళ మేనమామ. ఆయనని వెంటనే రమ్మని టెలిగ్రాం ఇచ్చింది మంగళ. రైలు దిగిన అరగంటకే యుగంధర్ని కలుసుకోవడానికి వచ్చాడాయన. నరసింహమూర్తి నలభై అయిదేళ్ళవాడు. బట్టతల, నల్లఫ్రేము కళ్ళద్దాలు పెట్టుకున్నాడు. ఖద్దరు లాల్చీ తొడుక్కున్నాడు. గోచీపెట్టి పంచకట్టుకున్నాడు. లావుగా, పొట్టిగా ఉన్నాడు. మధ్యతరగతి కుటుంబీకుడు.. లేమితనమూ, డబ్బు చిక్కులూ ముడతలు పడ్డ మొహంలో, కళ్ళకింద నల్లని గుంటలలో, చూపులో వ్యక్తమవుతున్నాయి.

"ఇలా జరుగుతుందని అనుకోలేదు. జగన్ మోహన్ బతికున్నాడని కానీ, తిరిగి వస్తాడని కానీ, మంగళని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరతాడని కాని అనుకోలేదు. మంగళమీద అతడెన్నడూ ఆపేక్ష చూపలేదు"

"ఇంకో రెండేళ్ళాగి, ఏడేళ్ళు మనిషి అంతులేడు కనుక "ప్రిజంప్షన్ ఆఫ్ డెత్ సర్టిఫికెట్" అంటే మనిషి చనిపోయి ఉండవచ్చని సర్టిఫికెట్ కోర్టుద్వారా తెచ్చుకుని మంగళకి మళ్ళీ వివాహం చేసి ఉండవలసింది" అన్నాడు యుగంధర్.

"నిజమే! కానీ వయస్సులో ఉన్న మంగళ ఏకాంత జీవితం చూసి భరించలేకపోయాను. యవ్వనం పోయిన తర్వాత పెళ్ళి చేస్తే ప్రయోజనమేమిటని అనిపించింది. ఏ తప్పూ చెయ్యని ఆ అమాయకురాలు ఎడారి జీవితం ఎందుకు జీవించాలనిపించింది. జగన్మోహన్ తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడాను. కొడుకు బతికున్నాడని వాళ్ళకీ నమ్మకం లేదు. మంగళ పెళ్ళి ఆర్భాటంగా చెయ్యలేదు కనుక దానికి పెళ్ళయిందని బంధువులకి కొద్ది మందికి తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. మంగళ జీవితం పాడు కావడం నా ఫ్రెండ్ జగన్మోహన్ తండ్రికి ఇష్టం

లేదు. అందుకే 'మాకెవరికీ అభ్యంతరం లేదు. అవసరమైతే, చిక్కు ఏదైనా వస్తే అసలు వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళికాలేదని అంటాము. మంగళకి మళ్ళీ పెళ్ళి చెయ్యండి' అన్నాడు. అందుచేత ధైర్యంగా చేశాను."

"రెండవసారి మంగళకి మీరు వరుణ్ణి ఏరడంతోనూ ఘోరమైన పొరపాటు చేశారు" అన్నాడు యుగంధర్.

"అవును. తర్వాత తెలిసింది. పత్రికలో రామారావు చేసిన ప్రకటన చూసి రాశాను. అతన్ని చూసినపుడు యోగ్యుడూ, గుణవంతుడూ అనుకున్నాను. అతనికి తల్లితండ్రులూ, అన్నతమ్ములూ, అక్కచెల్లెళ్ళు ఎవరూ లేరు. మంగళ సుఖపడుతుందనుకున్నాను"

యుగంధర్ నవ్వాడు. వాటన్నిటికన్నా రామారావు చాలా డబ్బు గలవాడు అని తెలియడం వల్ల కళ్ళు మూసుకుని మంగళని అతనికిచ్చి పెళ్ళి చేశాడని యుగంధర్ ఊహించాడు. లేమివల్ల డబ్బున్న వాళ్ళని చూస్తే ఒక విధమైన గౌరవం, ఆకర్షణ కలుగుతుంది. నరసింహమూర్తికి అందులో స్వార్థం లేకపోవచ్చు. కానీ తన మేనకోడలు లక్షాధికారికి భార్య అవుతుందనే ఆశ, సంతోషం ఆయనని ప్రోత్సహించి ఉంటాయని అనుకున్నాడు యుగంధర్.

"1951లో కాళేశ్వరరావుగారి ఆంటీ బైగమీ అండ్ డైవర్సు బిల్లు పాసవగానే తొందరపడినందుకు విచారించాను. ఎందుకయినా మంచిదని అప్పుడే పత్రికలలో ప్రకటించాను."

"ఏమని ప్రకటించారు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నా మేనకోడలు మంగళని ఆమె భర్త విడిచిపెట్టి వెళ్ళి ఆరేళ్ళు దాటిందనీ, వెంటనే తిరిగి రానట్లయితే భార్యని ఒదిలి వెళ్ళిపోయినట్లు భావించబడుతుందనీ, నా మేనకోడలికి మళ్ళీ పెళ్ళి చేయనున్నాననీ ప్రకటించాను. జగన్మోహన్ తండ్రితో ఆలోచించే ఈ పని చేశాను. తన కొడుకు జాడ తెలియలేదనీ, మంగళకి మళ్ళీ వివాహం చెయ్యమనీ ఆయన వెంటనే ఉత్తరం రాశాడు."

"మీ ప్రకటన రామారావు చూడలేదా?"

"ఊహూ! స్థానిక పత్రికలలో వేశాను. అంతే."

"రామారావుకీ, మంగళకీ ఏ పద్ధతిన వివాహం చేశారు?"

"హిందూ పద్ధతినే."

"ఎక్కడ?"

"మా ఇంటిలో"

"ఎవరయినా వకీలుని సలహా అడిగి చేసి ఉండవలసింది" అని యుగంధర్ లేచి నిలుచున్నాడు. గదిలో ఇటూ అటూ పచార్లు చేయసాగాడు.

"సరళ ఏమైంది?" అన్నాడు దిగులుగా నరసింహమూర్తి.

యుగంధర్ జవాబు చెప్పలేదు. అంతలో టెలిఫోన్ మోగింది.

"హల్లో! యుగంధర్ స్పీకింగ్," అయిదు నిమిషాలు టెలిఫోనులో విన్నాడు.

"వెంటనే బయలుదేరి వస్తున్నాను" అని రిసీవర్ పెట్టేసి, నర్సింహమూర్తిని చూసి "మంగళ టెలిఫోను చేసింది" అన్నాడు.

"ఎందుకు?"

"డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు వచ్చాడుట."

"ఆ!"

"అరెస్టు వారంటు తెచ్చాడుట."

"ఏం నేరం చేసినందుకు?"

"హత్య చేసినందుకు. పదండి పోదాం." యుగంధర్ మొహం చాలా గంభీరంగా ఉంది. మంగళ ఇల్లు చేరుకునేంతవరకు మౌనంగా ఉన్నాడు. వెనక సీటులో కూర్చున్న నరసింహమూర్తితో గానీ, డ్రైవ్ చేస్తున్న రాజుతో గానీ ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు.

యుగంధర్ కారు దిగి హాల్లోకి వెళ్ళగానే ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు "హల్లో! యుగంధర్. మీతో మాట్లాడాలని ఆమె చెబితే మీకు ఫోను చెయ్యమన్నాను. మీరు వచ్చేటంత వరకూ ఆగమంటే సరేనన్నాను" అన్నాడు.

"థాంక్సు ఇన్‌స్పెక్టర్! ఒకసారి వారంటు చూపిస్తారా?" అడిగాడు యుగంధర్. స్వరాజ్యరావు వెంటనే వారంటు కాగితం ఇచ్చాడు.

నాగయ్య లేక జోగయ్య అనే వ్యక్తితో కలిసి కుట్రచేసి, అతని సహాయంతో మంగళ తన భర్త జగన్ మోహన్‌ని పదమూడో తేది రాత్రి 11.30 గంటలకి పిస్తోళ్ళతో కాల్చి హత్య చేసిన నేరం మీద అరెస్టు చేస్తున్నట్లు ఉన్నది వారంటులో.

స్వరాజ్యరావుతో యుగంధర్ పరిచయం ఈనాటిది కాదు. పటిష్టమైన సాక్ష్యం ఉంటేగాని స్వరాజ్యరావు అరెస్టు చెయ్యడానికి రాడు. తను ఛార్జీ దాఖలు చేసిన ముద్దాయిలు బోనెక్కాక శిక్ష అనుభవించవాలిసిందేగానీ విడుదల కాకూడదనే పట్టుదలగల మనిషి స్వరాజ్యరావు. తను అరెస్టు చేస్తున్న మనిషి నిజంగా నేరం చేశాడని పూర్తి నమ్మకం కలగనిదే అరెస్టు చేయడు అతను.

"నాగయ్య దొరికాడా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఆ! నేరం ఒప్పుకుంటూ వాఙ్మూలంలో చెప్పాడు. యుగంధర్ ఇదివరలో మీరు ఎన్ని కేసులలోనో నాకు చాలా సహాయం చేశారు. మీకు సర్వదా నేను కృతజ్ఞుణ్ణి. ఓ సలహా ఇస్తాను. మన్నించండి. మా కేసు చాలా గట్టిది. మీ టయిం వృథా చేసుకోకండి"

"ఈమె చెల్లెలు సరళ కనపడిందా?"

"లేదు. మేము వెతకనూ లేదు."

యుగంధర్ మంగళవైపు తిరిగి "అమ్మా! ఈ అభియోగానికి మీరు ఏం జవాబు చెబుతారు?" అడిగాడు.

మంగళ కళ్ళల్లో నీళ్ళు లేవు. మొహంలో నెత్తురు లేదు. ఆమె మనస్సులో ఆలోచనలూ లేవు. దిగ్భ్రమతో కళ్ళు అప్పగించి చూస్తోంది. యుగంధర్ మళ్ళీ అడిగాడు.

"నాకేమీ తెలియదు. నేనెవర్నీ చంపలేదు. నేనెవరితోనూ కుట్ర చేయలేదు" అన్నది చివరికి.

అప్పగించి చూస్తోంది.

యుగంధర్ స్వరాజ్యరావు వైపు తిరిగాడు. స్వరాజ్యరావు మొహం పక్కకి తిప్పుకుని "నాకు టయిం అవుతోంది" అన్నాడు.

"అమ్మా! ఇక వెళ్ళండి" అన్నాడు. యుగంధర్. మంగళ నిద్ర మత్తులోంచి మేల్కొన్న దానిలా లేచింది. ముందు స్వరాజ్యరావూ, వెనక సార్జంటూ, వాళ్ళిద్దరికీ మధ్య మంగళా నడుచుకుంటూ పోలీసు వాను దగ్గరకి వెళ్ళారు. నరసింహమూర్తి కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి. వాను బయల్దేరి వెళ్ళిపోయింది. నరసింహమూర్తి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు.

"మూర్తిగారూ! ఆడదాని మల్లే అలా ఏడవకండి. ఏడ్చి ఏం ప్రయోజనం. ముందు కర్తవ్యం ఆలోచించండి. ఎవర్ని అయినా క్రిమినల్ లాయర్ని కలుసుకోండి." నరసింహమూర్తి జేబులోంచి రుమాలు తీసి కళ్ళు తుడుచుకుని, యుగంధర్ దగ్గిరికి వచ్చి "ఇవి చేతులు కావు, కాళ్ళు అనుకోండి మంగళని ఈ ఉపద్రవంలోంచి మీరే తప్పించాలి" అన్నాడు.

"నా చేతనయిన సహాయం నేను చేస్తాను."

"యుగంధర్ గారూ! మీరు ఇప్పటికే చాలా సహాయం చేశారు మాకు. మీకింకా శ్రమ ఇవ్వడం న్యాయంకాదు. కానీ ఈ పరిస్థితిలో మిమ్మల్ని వేడుకోక తప్పదు. మంగళ డిఫెన్సుకి మీరే పూనుకోవాలి."

"నేనా?"

"డిటెక్టివ్ గానే కాక క్రిమినల్ లాయరుగా కూడా మీ ప్రతిభా విశేషాలు నాకు తెలుసు. మీరు వాదించి గెలిచిన కేసులు నాకు జ్ఞాపకం ఉన్నాయి. యుగంధర్ గారూ! వీలులేదనకండి."

"అవునుసార్! మంగళ నిర్దోషి అయితే మీరు తప్ప ఈ కేసు మరెవరూ గెలిపించలేరనుకుంటాను" అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. "ఆలోచించి చెబుతాను, రేపు రండి" అన్నాడు నరసింహమూర్తితో.

11

యుగంధర్ నల్లకోటు వేసుకుని వసారాలో చరచర నడుచుకుంటూ వెళ్ళి కోర్టు హాలు చేరుకున్నాడు. యుగంధర్ని చూడగానే ఇన్స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు లేచి ఎదురు వచ్చాడు.

"హల్లో! యుగంధర్. మంగళ తరపున మీరే కోర్టులో వాదించబోతున్నారని ప్రాసిక్యూటర్ చెప్పినా నేను నమ్మలేదు. ఇప్పుడు కూడా నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. మీరే రంగంలోకి స్వయంగా దిగడానికి కారణమేమిటి? మంగళ నిర్దోషనని మీరు అనుకుంటున్నారా?" లేక" అని నవ్వుతూ. "మీకు బొత్తిగా డిటెక్షన్ కేసులు రావడం లేదా?" అన్నాడు.

యుగంధర్ కూడా నవ్వాడు, "నేరాలు జరిగిన మరుక్షణం దోషులని పట్టుకునే మీలాంటి ప్రతిభావంతులయిన పోలీసు ఆఫీసర్లు ఉంటే డిటెక్షన్‌కి నాకు కేసులు ఎక్కణ్ణించి వస్తాయి?" అన్నాడు.

"యుగంధర్ మంగళ నిర్ధోషని మీరు సీరియస్‌గా అనుకుంటున్నారా? లేకపోతే మీరు స్వయంగా వాదించటానికి ఒప్పుకుంటారా?"

"అవును"

"ఆమె నిర్దోషి అనేందుకు కావలసిన సాక్ష్యం మీకు లభించిందా?"

"ఆ!"

"నాతో చెబితే సరిపోయేదిగా!"

"ఆమె దోషి అని మీరు అనుకున్నందుకు లభించిన సాక్ష్యాలు నాకు చెప్పారా? పోనీ ఇప్పుడు నేనా సాక్ష్యం మీకు చూపిస్తే కేసు ఉపసంహరించుకుంటారని మాట ఇస్తారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అది నా చేతుల్లో లేదు."

"అయితే దాన్ని గురించి ఇప్పుడు చర్చించడం అనవసరం" అని యుగంధర్ అంటూవుండగా లాయర్ వజ్రాలరావు యుగంధర్ దగ్గరికి వచ్చాడు. వజ్రలరావు రావడం చూసి స్వరాజ్యరావు వెళ్ళిపోయాడు.

"హల్లో యుగంధర్. మిమ్మల్ని కోర్టులో నల్లగౌనులో చూడడం నాకు చాలా సరదాగా ఉంది. రెండుసార్లు మీకు ఫోన్ చేశాను. రెండుసార్లు మీ ఆఫీసుకి వచ్చాను. మిమ్మల్ని కలుసుకోవడం పడలేదు."

"అవునట. సారీ! ఏమిటి విశేషం?"

"నాగయ్యనీ, మంగళనీ కలిపి ఇద్దరి మీదా అభియోగం దాఖలు చేశారు. మనం కలిసి డిఫెన్సు జరిపించకూడదా?"

"ఉహూ"

"ఏం?"

"మంగళ నిర్దోషి అని నాకు నమ్మకముంది. మీ క్లయింటు నిర్దోషి అవునో కాదో నాకు తెలియదు"

"మీ క్లయింటు నిర్దోషయితే నా క్లయింటూ నిర్దోషేగా!"

"ఏమో! నా క్లయింటు తన డిఫెన్సు స్వతంత్రంగా నడిపించుకుంటుంది. మీ క్లయింటూ నిర్దోషేగా!"

"ఏమో! నా క్లయింటు తన డిఫెన్సు స్వతంత్రంగా నడిపించుకుంటుంది. మీ క్లయింటుతో పొత్తు అనవసరం."

వజ్రాలరావు యుగంధర్ని ఓరకంటితో చూశాడు. "ఏం దోషం అంతా నా క్లయింటు మీదికి నెట్టాలని చూస్తున్నారా?"

"అందులో తప్పులేదేమో? మీ క్లయింటు ఓ వాఙ్మూలం ఇచ్చాడుగా!"

"అవి టాక్టిక్స్ మిష్టర్ యుగంధర్. ప్రాసిక్యూషన్ని తప్పటడుగులు వేయించేందుకు వేసిన ప్లాను."

యుగంధర్ వజ్రాలరావుని సూటిగా చూశాడు. "నా క్లయింటుకి న్యాయం జరగాలి. నేను కోరేది అంతే! ఆమె హంతకురాలయితే శిక్ష అనుభవిస్తుంది. ఆమె నిర్దోషియైతే విడుదల కావాలి. ప్రాసిక్యూషనూ, డిఫెన్సూ ఎత్తుకి పై ఎత్తులు వేయడానికీ, ఒకళ్ళని ఒకళ్ళు బోల్తా కొట్టించడానికీ హత్యకేసు ఆట కాదు. ఒక మనిషిని హత్య చేసిన ఘాతుకమైన నేరానికి విచారణ చేస్తారు. ఆ మనిషిని చంపిన హంతకులకి శిక్ష పడాలి. న్యాయం జరగాలి. ఇది న్యాయస్థానం - న్యాయం కోసం రెండు పక్షాలూ ఇక్కడికి వచ్చాయి ఇది ఆటలాడుకునే క్లబ్బు కాదు మిష్టర్ వజ్రాలరావు. ఈ విషయం మీరు జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటారనుకుంటాను" అని యుగంధర్ అంటూ ఉండగా కోర్టు గుమాస్తా బల్లమీద కొట్టి ఛీఫ్ ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేటు కోర్టులోకి వస్తున్నారని హెచ్చరిక చేశాడు. కోర్టు గది నిశ్శబ్దమైంది.

ప్రాసిక్యూటరూ, అతని అసిస్టెంటులూ, స్వరాజ్యరావూ, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులూ ఒక పక్కగా కూర్చున్నారు. యుగంధర్ వాళ్ళకి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. ముద్దాయిలు కోర్టులోకి తీసుకురాబడ్డారు. మేజిస్ట్రేటు కోర్టులోకి వచ్చాడు.

"యువర్ ఆనర్. కీ.శే. పూజ్యుల ఆదినారాయణరావు కుమార్తె, మొదటి ముద్దాయి అయిన మంగళాదేవీ, రెండవ ముద్దాయి అయిన నాగయ్యా కుట్రచేసి, 1953 ఫిబ్రవరి 13తేదీ రాత్రి 11.30 గంటలకి మొదటి ముద్దాయి మంగళాదేవి భర్త జగన్మోహన్ని పిస్తోళ్ళతో కాల్చి హత్య చేశారని ప్రాసిక్యూషన్ అభియోగం. బుద్ధిపూర్వకంగా ఆలోచించి, కుట్రచేసి హత్య చేయడంవల్ల ప్రాసిక్యూషన్ ఫస్టు డిగ్రీ మర్డర్ చార్జి దాఖలు చేసింది. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు స్థూలంగా వివరిస్తాను.

"ముద్దాయి మంగళాదేవి 1945 సంవత్సరంలో జగన్మోహన్ అనే యువకుణ్ణి వివాహం చేసుకుంది. వివాహం అయిన ఒక సంవత్సరం తర్వాత ఆమె భర్త జగన్మోహన్ పరారీ అయ్యాడు. ముద్దాయి మంగళాదేవి తన సంరక్షకుడైన మేనమామ ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. పరారీ అయిన జగన్మోహన్ తిరిగి రాలేదు. 1949 సంవత్సరంలో ధనికుడూ, యువకుడూ అయిన రామారావు అనే వ్యక్తి తనకి వధువు కావలెనని పత్రికలలో ప్రకటించాడు. ముద్దాయి మంగళాదేవి మేనమామ ఆ ప్రకటనకి జవాబు రాశాడు. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల తర్వాత రామారావూ, మంగళా ఒకర్నొకరు చూసుకోవడమూ, అన్యోన్య అంగీకారం కుదరడమూ జరిగింది. 1949 సంవత్సరం నవంబర్ 22 వ తేదీన ముద్దాయి మంగళకీ, రామారావుకీ వివాహం జరిగింది.

"జగన్మోహన్తో ముద్దాయి మంగళకి జరిగిన మొదటి వివాహం హిందూ వివాహ్హమని కోర్టువారు గమనించాలి. భర్త జగన్మోహన్తో ముద్దాయి మంగళకి జరిగిన మొదటి వివాహం హిందూ వివాహమని కోర్టువారు గమనించాలి. రామారావుతో ముద్దాయి మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకున్నదని కోర్టువారు గమనించాలి. రామారావుతో ముద్దాయికి జరిగిన రెండవ వివాహం కూడా హిందూశాస్త్ర ప్రకారమే జరిగిందని ప్రాసిక్యూషన్ రుజువు చేస్తుంది. చట్టరీత్యా కాని, శాస్త్రరీత్యాకాని ముద్దాయికి మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకునేందుకు అధికారం లేదు. ఆ రెండో పెళ్ళి చట్టరీత్యా అమలుకాదు.

"రామారావుని వివాహం చేసుకున్నప్పుడు ముద్దాయి మంగళాదేవికి మెజారిటీ వెళ్ళింది. వివాహానికి పూర్వంకాని, వివాహానంతరం కాని రెండవ భర్త రామారావుతో తనకి అదివరకు వివాహమయిన విషయం ఆమె చెప్పలేదు. మొదట జరిగిన వివాహం రహస్యంగా ఉంచి, రామారావుకి తను కన్య అనే అపోహ కలిగించి అతన్ని వివాహం చేసుకున్నది. వివాహం జరిగిన రెండేళ్ళకి రామారావుకీ, మంగళకీ మధ్య మనస్పర్ధలొచ్చాయి. ముద్దాయి మంగళని రామారావు ఇంట్లోంచి తరిమేశాడు.

"ఆమె మద్రాసులోనే ఇల్లు అద్దెకి తీసుకుని ఉంటోంది. మేనమామ ఇంటికి వెళ్ళిపోలేదు. రామారావుపైన దావా వేసింది - మనోవర్తికి కాదు; విడాకులకీ, పెళ్ళినాడు తనకి రామారావు పెట్టిన నగల కోసమూ, స్త్రీ ధనం కనక అవి తనకి చెందాలని ఆమె వాదం ఆ దావా విచారణకి రాకముందే ముద్దాయి మంగళాదేవికి ఒక వక్రపు ఆలోచన తట్టింది. రామారావు ఇంటినుంచి వస్తున్నప్పుడు ఇనపపెట్టె రెండో తాళం చెవి తనతో తెచ్చుకున్నది. ఆ తాళం చెవి రెండవ ముద్దాయి నాగయ్య కిచ్చి రామారావు ఇంట్లో ఇనపపెట్టెలోని వజ్రాల నెక్లెస్ దొంగతనం చేసి తెచ్చి తనకివ్వమని చెప్పింది.

"యువర్ ఆనర్! ముద్దాయి మంగళాదేవి అమాయకురాలు కాదు, చాలా గడుసు మనిషని నిరూపించడానికి ఈ పని చాలు. ఆ వజ్రాల నెక్లెసు ఖరీదు లక్షరుపాయలు. అది పెళ్ళినాడు ఆమెకి పెట్టబడింది. ముద్దాయి మంగళాదేవి తనే స్వయంగా రామారావు ఇంటికి వెళ్ళి నెక్లెసు తెచ్చుకునేందుకు అవకాశం లేదు కనుక రెండవ ముద్దాయి సహాయం కోరింది. నెక్లెసు తను దొంగతనం చేయించినట్లు రామారావుకి తెలిసినా తననేమీ చెయ్యలేడని అనుకున్నది మంగళాదేవి. చట్టరీత్యా ఆమె అప్పటికింకా రామారావు భార్య. ఆ నెక్లెస్ ఆమెదే. ఇనపపెట్టెని తాళం చెవితోనే తెరిచాడు. జోగయ్య. రామారావు ఒక వేళ పోలీస్ కంప్లెంటు ఇచ్చినా ఆ నెక్లెసు తనదనీ, తన నెక్లెసు తీసుకురమ్మని తనే జోగయ్యని పంపాననీ చెప్పేది మంగళాదేవి. అంతదూరం ఆలోచించే నెక్లెసు దొంగతనం చేయించింది.

"యువర్ ఆనర్. ముద్దాయి మంగళాదేవికి అనుకోని ఆటంకం ఒకటి ఏర్పడింది. ఫిబ్రవరి 13వ తేదీన ముద్దాయి మంగళ మొదటి భర్త జగన్ మోహన్ ఉన్నట్లుండి ఊడిపడ్డాడు. అకస్మాత్తుగా వచ్చి రామారావుని కలుసుకున్నాడు. తనకీ, ముద్దాయి మంగళకీ వివాహం జరిగిన విషయమూ, తను సంసారం పరిత్యజించి విరాగి అయిపోయిన విషయమూ రామారావుకి చెప్పాడు.

"హతుడు జగన్మోహన్ని ఆఖరుసారి సజీవంగా చూసింది రామారావు. తర్వాత హంతకులు అతన్ని చూశారు. ఫిబ్రవరి 13వ తేదీ అంటే హత్య జరిగిన రోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి రెండవ ముద్దాయి నాగయ్య రామారావు ఇంటికి వెళ్ళాడు. రామారావు ఇంట్లో లేడు. అతనికోసం ఇంట్లో ఒక గంట కాచుకుని ఉండి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రాత్రి 12.30 గంటలకి ముద్దాయి మంగళాదేవి తన తోటలో ఎవరో పిస్తోలు పేల్చి ఎవరినో చంపారని పోలీసు కంట్రోలు రూంకి ఫోను చేసింది. పోలీసు అధికారులు వెళ్ళి చూడగా ఒక సన్యాసి శవం కనిపించింది. ముద్దాయి మంగళాదేవిని ప్రశ్నిస్తే ఆ సన్యాసి ఎవరో తనకి తెలియదన్నది.

"యువర్ ఆనర్. జగన్మోహన్ని హత్య చేయడానికి ఒకముద్దాయి మంగళకే కారణం ఉన్నది. హత్యకి పూర్వం జరిగిన సంఘటన దృష్ట్యా ఆలోచిస్తే అకస్మాత్తుగా జగన్మోహన్ తిరిగి రావడం వల్ల ముద్దాయి మంగళకి నష్టమూ, చిక్కులూ కలిగాయి. ఆమెకీ రామారావుకీ జరిగిన వివాహం చెల్లదు. అబద్దాలు చెప్పి, మోసగించి పెళ్ళిచేసుకున్నందుకు ముద్దాయి శిక్షార్హురాలు అవుతుంది. రామారావుతో జరిగిన వివాహం చెల్లనట్లయితే స్త్రీ ధనం కింద నగలు అడిగే హక్కు ఆమెకి ఉండదు. రామారావు ఇంట్లోంచి నెక్లెస్ నాగయ్య ద్వారా దొంగతనం చేయించడం కూడా నేరమే అవుతుంది. ఆ ఇంట్లోగానీ, ఆ నగలమీద కానీ ఆమెకి ఎటువంటి అధికారమూ ఉండదు. తనకి అంతకు పూర్వము పెళ్ళయిందనీ, ఆ భర్త బతికి ఉన్నాడనీ ఎవరికీ తెలియకూడదు. అది రహస్యంగా ఉండాలి. జగన్మోహన్ ముద్దాయి ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు ఆమెకీ, అతనికీ జరిగిన సంభాషణ ఏమిటో ఊహించాలేగానీ సాక్ష్యమేమీలేదు. ఊహించడం కష్టం కాదనుకుంటాను.

"రెండవ ముద్దాయి నాగయ్యా, మొదటి ముద్దాయి మంగళా చాలా సన్నిహితులని ప్రాసిక్యూషను రుజువు చేస్తుంది. రెండవ ముద్దాయి నాగయ్య మొదటి ముద్దాయికి సహాయపడ్డాడనీ, నెక్లెసు దొంగిలించాడనీ రుజువు చేస్తాము. శవం పక్కన కనిపించిన పిస్తోలు మీద రెండవ ముద్దాయి వేలి ముద్రలున్నాయి. హత్య జరిగిన సమయంలో రెండవ ముద్దాయి హత్యాస్థలంలో ఉన్నట్లు రుజువు చేయగలము.

"యువర్ ఆనర్! ఇక ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యం ప్రవేశపెడుతుంది. ఆ సాక్ష్యాన్ని బట్టి మొదటి ముద్దాయి మంగళ, రెండవ ముద్దాయి నాగయ్య కలిసి జగన్మోహన్ని హత్యచేశారని రుజువవుతుంది" అని ప్రాసిక్యూటర్ రెడ్డి ప్రారంభోపన్యాసం ముగించాడు. తన ఉపన్యాసం అందరూ మెచ్చుకుంటున్నారా లేదా అని ఒకసారి కోర్టంతా కలయచూశాడు.

పోలీసు సర్జన్ ప్రాసిక్యూషన్ మొదటి సాక్షిగా బోను ఎక్కాడు. ప్రమాణ స్వీకారం, ఇతర లాంఛనాలు ముగిశాక ప్రాసిక్యూటర్ డైరెక్టు పరీక్ష ప్రారంభించాడు.

"ఫిబ్రవరి 13 తేదీ రాత్రి ఏం జరిగినదీ మీకు జ్ఞాపకమున్నదా?"

"జ్ఞాపకం ఉన్నది."

"ఏం జరిగింది?"

"రాత్రి ఒంటిగంటా అయిదు నిమిషాలకి సార్జంటు శివం టెలిఫోను చేసి నన్ను నుంగంబాకంలో రామన్ స్ట్రీట్ 190 ఇంటికి వెంటనే రమ్మని ఇన్స్పెక్టర్ చెప్పమన్నారని చెప్పాడు."

"మీరు వెళ్ళారా? వెళ్ళాక ఏం జరిగింది?"

"వెళ్ళాను. ఆ ఇంటి తోటలో ఒక సన్యాసి శవం నేలమీద పడి ఉంది. ఆ శవాన్ని పరీక్ష చేశాను."

"పరీక్ష చేయగా మీకేం తెలిసింది?"

"ఆ సన్యాసి పిస్తోళ్ళు పేల్చి చంపబడ్డాడు. గుండెమీద నుంచి రక్తం కారి నేలమీద గడ్డ కట్టింది."

"ఆ శవాన్ని పోస్టుమార్టం చేశారా?"

"ఆ!"

"దయచేసి పోస్టుమార్టం పరీక్ష వివరాలు కోర్టువారికి చెబుతారా!"

"శవం గుండెలో రెండు పిస్తోలు గుళ్ళు ఉన్నాయి. అవి రెండు వేర్వేరు కాలిబర్ పిస్తోలు గుళ్ళు. రెండు పిస్తోళ్ళూ గుండెకి దగ్గరిగా పెట్టి కాల్చబడ్డాయి. అతి స్వల్పవ్యవధిలో అంటే కొన్ని క్షణాల వ్యవధిలో రెండు పిస్తోళ్ళూ పేల్చబడ్డాయి."

ప్రాసిక్యూటర్ రెండు గుళ్ళు తీసి సర్జన్కి చూపించి "వీటిని మీరు గుర్తుపట్టగలరా?" అడిగాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments